

השבת של רבי נחמן מברסלב

לכבוד נ"ח מופינו פי ישאל בער ארסר בן ר' אייזיק שלמה זצ"ל

וצריכין שלא לחשב רק אותו היום, בבחינת "זה היום עשה ה' וכו'", ועל ידי זה יזכה לעבודת השם, וכמוכן יזכה שממנו לא יהיה עיבוד משיח, כי עיקר ביאת המשיח תלוי בזה, כמו שאמרו חז"ל: אימתי יבוא מר? היום 'היום אם בקולו תשמעו'. וכפי עבודת ישראל המקימים זאת ועובדים בדרך זה את השם יתברך בכל יום, כן מתנוצץ קרן משיח בכל יום, עד שסוף כל סוף תבוא על ידי זה הגאולה בשלמות, וכל אחד כפי חלקו בהתקרבות משיח, כן יזכה אז להתענג על ה' ולשבע מטובו הגדול שישפיע עלינו אז. (הלכות מתנה הלכה ה, אות מז מתוך אוצר היראה - יראה ועבודה, אות קלז)

תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ... (דברים כח, מז)
שמחה דקדשה הוא בוודאי דבר גדול מאד, דהינו לשמח בה' ובתורתו הקדושה, שזה עיקר שלמות העבודה, כמו שכתוב (דברים כח): תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה וכו'. כי שמחה דקדשה היא הנקדה הקדושה של כל המצות, כמו שכתוב (תהלים יט): פקודי ה' ישרים משמחי לב. כי העיקר הוא לזכות לשמח בה', בבחינת (שם קד) אנכי אשמח בה', וכמו שכתוב (שם לג): כי בו ישמח לבנו וכו', וכתוב (שם מג) ואבואה וכו' אל אל שמחת גילי, וכתוב (שם לב) שמחו בה' וגילו צדיקים, וכתוב (שם צז): ה' מלך תגל הארץ וכו', ישמחו השמים ותגל הארץ וכו'. ועל זה אמר שלמה המלך עליו השלום (קהלת ח): ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם וכו' כי אם לאכל ולשתות ולשמח, שדרשו רבותינו ז"ל: 'לאכל ולשתות ולשמח' בשבתות וימים טובים.

כי באמת מי שהוא בכלל האמונה הקדושה האמתית, יש לו לשמח כל ימיו בכל עת ובכל רגע, כשיזכור את עצמו הטובה והחסד הנפלא שעשה ה' יתברך עמנו על ידי משה רבנו עליו השלום, אשר פתח את עינינו והמשיך עלינו את האמונה הקדושה להאמין בה' ובמשה עבדו, לקיים תורתו ומצוותיו הקדושים בכל יום, אשר אפילו פושעי ישראל מלאים מצות כרמון. וכלנו מאמינים באלקים חיים ומלך עולם, חי לעד וקיים לנצח, אדון כל לעלא מן כולא ולית לעלא מנה, יתברך שמו בפי כל חי לנצח. ואי אפשר לבאר בכתב ובעל פה עצם השמחה הזאת, כי לגדלתו אין חקר, כי השמחה הזאת הוא לכל חד כפום מה דמשער בלבה, בבחינת נודע בשערים בעלה וכו', כמבאר מזה במקום אחר. (הלכות תפילה - הלכה ד, אות ח)

סיפור
הרב הצדיק רבי יקותיאל המגיד מטירהאוויצא זצוק"ל הוא אשר זכה ביותר מכל המפורסמים שבדורו להכניע את עצמו תחת אדמו"ר ז"ל, ולעמוד לפני הדרת קדושתו באימה ופחד, וגם הרבה מאנשי מקורביו ויוצאי חלציו נתקברו על ידו לאדמו"ר ז"ל. (אמר המעתיק, רבי יצחק חתן המגיד ז"ל הנ"ל היה איש מצוין ומושלם בכל המעלות, למדן גדול בתורה ועסק בעבודת ה' כל ימיו, ונתגדל בבית הצדיק יסוד עולם הרב ר' זוסיא זצ"ל, וקודם פטירת הצדיק והטהור הנ"ל שאל אותו לאיזה צדיק אתקרב, והשיב לו לזה

ולקחת מראשית כל פרי האדמה ... (דברים כו, ב)
כשמביאין את הבכורים צריכין להתוודות ולהזכיר חסדי ה' ונפלאותיו עלינו עם סגלה שבחר בנו מכל העמים וכו'. וזה שאומרים בוודוי בכורים ארמי אבד אבי וירד מצרימה ודרשו רבותינו ז"ל לבן בקש לעקר את הכל לבן הוא בלעם שהוא בחינת עמלק כידוע שהם עיקר זממת הנחש, שרוצים לעקר את ישראל לגמרי חס ושלום להתגבר על כל אחד בתאוות רעות מאד הנמשכין מזהמת הנחש ולעקרו לגמרי חס ושלום חס ושלום. אבל ה' לא יעזבנו בידו והקדים לרחם עלינו על ידי שנתן לנו את התורה שמתקנת הכל. וזהו בחינת בכורים שהם תיקון לחטא אדם הראשון לגרש ולבער זממת הנחש בחינת לבן ועמלק מישראל שאחיותם בבחינת מתיקות הדבש, המרמז על תאוות עולם הזה שנדמה למתיקות הדבש בתחילה, ואחריה מרה כלענה. ועיקר כל התאוות הם תאוות המשגל שהוא רע הכולל, כי "דבש" בגימטריא "אשה" כמובא, ושם צריכין להתגבר ביותר ולשבר התאוה ולהסתכל על הסוף כי אחריה מרה כלענה, רחמנא לצלן, ושם עיקר המלחמה להיות גיבור כובש את יצרו, שזה בחינת: "מה עז מארי ומה מתוק מדבש", כי על ידי בכורים הבאין מהדבש מתקנין זאת. ועל כן צריכין להזכיר בוודוי בכורים ארמי אבד אבי שהוא לבן בחינת עמלק שהם עיקר זממת הנחש. כי על ידי בכורים מתקנים כל זה וזוכיין לעקר ולמחות זכר עמלק בחינת לבן הארמי ולזכות לקדשת ישראל קדשת התורה שקבלנו בשבועות שהוא יום הבכורים. (הלכות סימני בהמה וחיה טהורה - הלכה ד, אות כז מתוך אוצר היראה ברית, אות נו)

היום הזה ה' אלקיך מצוץ לעשות את החקים האלה ... (דברים כו, טז)
היום אם בקולו תשמעו (תהלים צה). זה כלל גדול בעבודת השם, שלא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום, הן בעסק פרנסה והצטרכותו צריך שלא יחשב מיום לחברו, כמובא בספרים, וכן בעבודתו יתברך לא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום ואותו השעה. כי כשרוצין לכנס בעבודת השם, נדמה להאדם כאלו הוא משא כבד, ואי אפשר לו לשא משא כבד כזו, אבל כשיחשב שאין לו רק אותו היום, לא יהיה לו משא כלל, וגם שלא ידחה את עצמו מיום ליום לאמר: מחר אתחיל, מחר אתפלל בכוונה ובכח כראוי, וכיוצא בזה בשאר העבודות, כי אין לאדם בעולמו כי אם אותו היום ואותו השעה שעומד בו, כי יום המחרת הוא עולם אחר לגמרי. היום אם בקולו תשמעו היום דייקא, והבן. (לקוטי מוהר"ן חלק א - סימן ערב)

את ה' האמרת היום ... (דברים כו, יז)
כשאדם מתבודד ומפרש שיחתו וצערו לפני השם יתברך, ומתודה ומתחרט על גדל הפגמים שעשה, אזי גם השכינה כנגדו מפרשת לפניו שיחתה וצערה ומנחמת אותו, כי כל פגם ופגם שפגם בנשמתו, פגם אצלה גם כן, כביכול. וזה בחינת (דברים כו): את ה' האמרת וה' האמירך וכו'. והיא מנחמת אותו שתבקש תחבולות לתקן כל הפגמים. (לקוטי מוהר"ן חלק א - סימן רנט)

אשר אנכי מצוה אתכם היום ... (דברים כו, ד)
עיקר העצה לעבודת השם יתברך לחשב בכל יום ויום שאין לו רק זה היום בלבד, שזה בחינת "היום אם בקולו תשמעו", כמבאר במקום אחר.

לעילוי נשמת מרת בלרה בת דיאמנטא, ת.נ.צ.ב.ה.

הצדיק שיעסוק בוודאי דברים, היינו שיצווה למקורביו שיתוודו לפניו ויתן להם תיקונים על כל דבר, ושמע שקורין לאנשי שלומנו "די ודייניקעס" – [ה - ודייניקים], וכשנסע בפעם ראשונה לרבינו הקדוש וראה אנשי שלומנו יוצאים ודמעתם על לחיים מהוידוי דברים ובא להבית המדרש, והיו אז שם עוד הרבה אנשים, ורמז רבינו ז"ל אל כל האנשים שיצאו לחוץ, והסירו כולם הטלית והתפילין מעליהם ויצאו. ורצה ר' יצחק הנ"ל גם כן לצאת, ולקח רבינו זכרונו לברכה את הקליאמקע [הידית] וסגר את הדלת, ולא נשאר בבית המדרש רק אדמו"ר זצ"ל ור' יצחק הנ"ל. ורבו זצ"ל עיין את הלילקא והלך אנה ואנה בבית המדרש, ונפל על ר' יצחק הנ"ל אימה ופחד גדול, והתחיל להזכיר את עצמו כל מה שעבר עליו מיום קטנותו עד היום ההוא. ונגש אליו רבינו ז"ל ואמר לו בזה הלשון: היינט זאג [עתה תאמר], והתחיל להתוודות לפניו כל ליבו. ורבינו ז"ל דיבר עימו מה שדיבר, ומאו נתקרב אל רבינו ז"ל בהתקרבות עצום ונפלא, ועסק כל ימיו בתורה ותפילה, והיה איש צדיק וירא אלוקים כנודע לכל מכיריו).

עצות

(עצות המבוארות – מועדי ה'חודש אלול, סימן ד)

עיקר זמן תשובה הוא חודש אלול. כי ימי אלול הם ימי רצון, שאז עלה משה רבינו עליו השלום למרום לקבל את הלוחות האחרונות, שבוה פתח דרך תשובה לכל אדם. ועיקר דרך תשובה שהודיע משה רבינו הוא, שכל אדם ידע שהשם יתברך מצוי עמו בכל מקום. על כן צריך כל אדם לזכור, שבין כאשר הוא זוכה לעלייה גדולה ביותר ולהרחבה, הן בגשמיות הן ברוחניות, ובין כשהוא נופל לירידה גדולה ביותר חס ושלום, בגשמיות או ברוחניות, צריך הוא להתגבר שלא יתרחק מהשם יתברך. כי אנו רואים שאנשים רבים מתרחקים מהשם יתברך מחמת רוב הצלחה והרחבה בגשמיות, או שמתרחקים מהשם יתברך מחמת ריבוי חכמה, ואפילו בחכמות התורה, או מחמת עבודת ה' מרובה, אם אינה באמת לשם שמים כראוי. וכן כאשר נופלים חס ושלום, מחמת שמסובלים בייסורים גדולים ביותר בגשמיות, או נופלים מאוד מעבודת ה', מיראת השם ומקיום התורה, ובאים לידי פגמים רבים חס ושלום, אזי צריך לזכור שהשם יתברך נמצא עם כל אדם, הן בעת עלייה והן בעת ירידה. ולכן בעת עלייה והרחבה בגשמיות, צריך להיזהר מאוד מגאות ומגסות הרוח בכל פרט, ובודאי בעת עלייה ברוחניות, צריך גם להישמר מגאות ומריבוי אור. ובעת ירידה רוחנית או גשמית, צריך להישמר ולהיזהר מאוד מעצבות ומיאוש, ולהתחזק בשמחה. בגשמיות - כמבואר בליקוטי מוה"ר"ן (סימן קצ"ה) על הפסוק "בצר הרחבת ליי", וברוחניות - כמבואר בליקוטי מוה"ר"ן (סימן רפ"ב) בתורה "אזמרה לאלוקי בעודי". וגם להתחזק תמיד בביטחון ובתקווה אמיתיים להשם יתברך, ועל ידי זה יתחזק תמיד באמונה אמיתית ויראת השם כראוי.

תפילה

(לקוטי תפילות חלק ב - תפילה מא)

ובכן באתי לפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותינו, שתעזרני ותושיעני בזכות וכוח דרך התשובה שהמשיכו משה רבינו עליו השלום וכל הצדיקים אמיתיים בעולם, שאזכה גם אנוכי מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם. כי אתה יודע נפלאות הדרכים של תשובה שהמשיכו בעולם, שהורידו את עצמן וקיסרו את עצמן עם הפחות שבפחותים, אפילו עם פחות כמוני בכל מקום שאני שם, ועדין הם מקשרים עצמם עימי במקומי שאני שם עתה, ומצדם לא יבצר להוציאני מגלותי, ולהעלותי ולהכניסני לתוך הקדושה באמת, ולהעלות אותי מעלה מעלה. רחם עלי וזכני להתקשר לצדיקים קדושים כאלו תמיד, ויתגלה לי דרך הקדוש דרכי התשובה שהם ממשיכים בעולם, באופן שאזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולקשר ולדבק עצמי אליך תמיד באמת, בתכלית הענוה והביטול באמת. ותשמרני ותצילני ברחמיך שלא יהיה כוח לשום בחינת ירידה ולא לשום בחינת עלייה לרחקני חס ושלום ממך. כי לפעמים נתרחק האדם חס ושלום על ידי העלייה שאתה מעלה אותו, דהיינו על ידי ריבוי העושר והטוב שאתה משפיע לו, או על ידי ריבוי הדעת בידיעת רוממותך, כי ריבוי האור מכהה עיני ומזיק לו חס ושלום, על כן באתי לבקש ממך שתגן עלי בכפך, ותשמרני ותצילני ותגן בעדי שלא יזיק לי שום דבר, ולא אתרחק ממך לעולם, הן בבחינת ירידה חס ושלום אפילו בדיוטא התחתונה, אפילו בעשרה כתרין דמסאבותא חס ושלום, גם שם אזכה למצוא אותך תמיד, כמו שכתוב, ומלכותו בכל משלה. והן בבחינת עלייה, כאשר תרחם עלי ותעלני מעלה מעלה. בכל עליה ועליה אזכה למצוא אותך תמיד, ואתקרב אליך תמיד בכל הבחינות בין בטיבו בין בעקו חס ושלום, בין בירידה בין בעליה, כמו שכתוב, אם

אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך. באופן שאזכה לתשובה שלמה באמת מעתה ועד עולם, ובפרט בחודש אלול הקדוש שהם ימי רצון שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח דרך כבושה לילך בה. רחם עלי מעתה שאזכה להכין את עצמי מהיום להמשיך עלי קדושת חודש אלול הקדוש, קדושת הדרך תשובה שהמשיך משה רבינו וכל הצדיקים אמיתיים בעולם בדרכי נפלאותיהם הנוראות, כי אין לי שום תקווה כי אם על פי דרך זה שהוא ידוע לך ולצדיקך הגדולים האמיתיים לבד, והטוב בעיניכם עשו עמי, "ואני תמיד אייחל, עד ישקיף וירא ה' משמים".

שיחות

(שיחות מ' ישראל אודסר, זצ"ל - כ"ה)

[מורינו ר' ישראל זצ"ל מדבר על עניין הפתק הפלא

שקיבל מאדמו"ר הקדוש, זיע"א]

... כפי הנכתב רואים חדשות, התגלות חדש בעולם!

נְחָה, בזמן שמצאתי את זה וקראתי את זה, זה שימח אותי, אבל לא ידעתי מה זה, ראיתי שזה פלא כזה, שזה אור גדול, אבל לא יותר, שום פרטים. אני קראתי את זה כמו ילד קטן שלא יודע כלום, "נְחָה נְחָה נְחָה מאומן", לא ידעתי יותר, רק מה שכתוב. והיום אחרי שישים שנה נודע לי שזה הפתק.. הוא המפתח של הגאולה! כי בזה נגלה חדשות בעולם, רבינו הקדוש גילה בזה הפתק התגלות חדש!

כתוב בוזהר שלעתיד יתגלה שיר של חסד, פשוט, כפול, משולש, מרובע, ועל ידי זה יחזור כל העולם להשם יתברך, לתורה, ויהיה עולם חדש. ככה כתוב בוזהר!

ורבינו הקדוש גם כן מדבר מזה בהתורה ב'ליקוטי מוה"ר"ן, וגם הוא בעצמו גילה את זה בהתורה שלו, הוא דיבר שיש שיר יפה כזה, פשוט, כפול, משולש, מרובע. וגם כן יש בזה עשרה אותיות, עשרה אותיות זה עשרה מיני נגינה שגילה על תיקון פגם הברית. זה בהשיר הזה כלול הכל ביחד, כן. נו, צריכים סימנים יותר מזה?

ופה רואים בפרוש, בברור, שרבונו הקדוש מגלה כאן שהוא העיקר, ומגלה את זה לכל העולם, גם ליהודים וגם לגויים. כי הוא זה, הוא בעצמו זה השיר שיתגלה לעתיד, עם נקודות: נְחָה נְחָה נְחָה מאומן!

נ - זה פשוט, אות אחת.

נְחָה - זה כפול, שתי אותיות.

נְחָמָה - זה משולש.

נְחָמָן - זה מרובע.

מאומן - זה המקום שהוא נמצא, הוא מאומן.

השם נְחָמָן הוא ארבע אותיות, זה שם הוי"ה, הוא כלול בהשם של השם יתברך י ק ו ק, זה ארבע אותיות של השם יתברך. י - פשוט, יה - כפול, יהו' - משלש, הוי"ה - מרבע.

שם השם י ק ו ק משותף עם השם של רבנו!

ככה רבינו כתב בהתורה ח' חלק ב', הוא מגלה: "שם השם משותף בשם הצדיק. אם שם הצדיק מתפרסם בעולם - מתפרסם השם יתברך בעולם". זה הכל תלוי בפרסום שם הצדיק!

ופה הוא חותם שהוא זה הצדיק של השיר פשוט כפול משולש מרובע, הוא בעצמו - הוא זה השיר. על ידי הפרסום של רבינו הקדוש - יתגלה ויתקדש שם השם.

רק שיתפרסם שמו בכל העולם, זהו השם שלו - נְחָה, זהו כולל בו כל הגאולה וכל הישועות כלול בזה השם, כי העיקר תלוי ברבינו. העיקר הגאולה, עיקר ביאת המשיח תלוי בקירבת הצדיקים. שידעו העולם שיש צדיקים כאלה - רבינו ותלמידיו, רבינו הקדוש ואנשיו. זה עיקר הגאולה תלוי בזה. זה מותר להודיע, לפרסם לכל עם ישראל, כן.

כל העולם לא ידע מ-נְחָה, לא דיבר בשום ספר מזה, מעולם לא היה שום צדיק שחתם חתימה כזה של פשוט כפול משולש מרובע. זה פלא כזה.. רק הוא בעצמו גילה את עצמו - שזה נְחָה נְחָה נְחָה מאומן.

ורבינו הקדוש גם כן בחייו לא חתם ככה, זה נכתב ב'ליקוטי מוה"ר"ן ורבינו הקדוש מדבר מהשיר הזה, אבל לא ידענו מזה, זה רק בהפתק הזה. וכאן הוא מגלה בפירושו לפני כל העולם: נְחָה נְחָה נְחָה מאומן, הוא בעצמו זה השיר שיחזיר כל העולם להשם יתברך...

רבינו הקדוש - בזמן שהוא בא לעולם, אז המפתח של כל הגאולה אצלו, בו תלוי כל הגאולה. כן, כל הגאולה בכללי בפרטי לכל אחד ואחד מישראל. ביאת המשיח תלוי בו. אבל לגלות בפרוש שאני הוא - זה רק בהפתק הזה!